

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1932	Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς 13 Μαρτίου 2016 ἔσπ.	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Μία σατανικὴ πομπή

Σὲ διάφορες πόλεις, ἀγαπητοί μου, γίνεται κ' ἐφέτος καρναβάλι. Συναγωνιζόμαστε, βλέπετε, τὴ Δύσι στὴ διαφθορά. Ἄλλὰ τί εἶνε τὸ **καρναβάλι**; Ἄς κάνουμε **μία ἱστορικὴ ἀναδρομή**.

Ἦταν κάποτε ἐποχὴ ποὺ ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἦταν «**ἄγνωστος**» (Πράξ. 17,23). Δεισιδαιμονία καὶ **εἰδωλολατρία** βασιλεύαν. Ὅλα εἶχαν θεοποιηθῆ, κι αὐτὰ τὰ **πάθη** τοῦ ἀνθρώπου (μέθη-Βάκχος, κλοπή-Ἑρμῆς, ἀκολασία-Ἀφροδίτη, μοιχεία-Δίας, ἐκδίκησι-Ἄρης...). Καὶ ἀνάλογη μὲ τὴν **ἠθικὴ** ἦταν καὶ ἡ **λατρεία** τῶν θεῶν. Ὅταν ἐώρταζε ὁ Βάκχος, στὰ Βάκχεια, οἱ ἐορτασταὶ φοροῦσαν προσωπίδες (μουτσοῦνες), κρατοῦσαν αἰσχρὰ σύμβολα, ἀναμιγνύονταν ἄντρες καὶ γυναῖκες, κραύγαζαν, βωμολοχοῦσαν, τραγουδοῦσαν σιχαμένα τραγούδια, περνοῦσαν τοὺς δρόμους περιπαίζοντας τοὺς διαβάτες, χόρευαν, μεθοῦσαν, κυλιόντουσαν κάτω, ἀσημονοῦσαν, ἔλεγαν κ' ἔκαναν ὅσα «**αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν**» (Ἐφ. 5,12). Τέτοιες ἦταν οἱ ἐορτὲς Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων· τὰ Διονύσια, Βάκχεια, Βοτά, Βρουμάλια, Σατουρνάλια, Λουπερκάλια, οἱ Καλένδες... **ὅλα ἐλεύθερα**, τὸ ἀπαιτοῦσαν καὶ οἱ θεοί.

«**Τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος;**». Κοπριά τοῦ Αὐγείου, ἀπέραντος στάβλος, εἶχε καταντήσει ὁ προχριστιανικὸς κόσμος. Ἄλλ' ἀκριβῶς στὸ στάβλο ἦρθε καὶ γεννήθηκε ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, γιὰ νὰ τὸν καθάρῃ καὶ νὰ βγάλῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ δυσοσμία στὸν καθαρὸ ἀέρα τῆς ἀρετῆς. Γι' αὐτὸ ἐπρόβαλε μπροστά του τὴν **ἰδανικὴ εἰκόνα τῆς ἀρετῆς**. «**Ἴδε ὁ ἄνθρωπος**» (Ἰω. 19,6). Στὴ μέθη τῶν ὀπαδῶν τοῦ Βάκχου ἀντέταξε τὴ νῆψι τῶν ἀσκητῶν, στὴν ἀκολασία τῶν σατύρων τὴν ἀγνότητα τῶν παρθένων, στὰ αἰσχρὰ ἄσματα τῶν Μαινάδων τοὺς ὕμνους καὶ ᾠδὲς τῶν Δαμασκηνῶν καὶ Ῥωμανῶν, στὴν κυριαρχία τῶν παθῶν τὴν ἐγκράτεια τοῦ Πνεύματος, στὴν κοσμικὴ ἀγάπη τὸν θεῖο ἔρωτα τοῦ Θεοῦ. Ὡ Κύριε, ἡ διδασκαλία, ἡ ζωὴ, ἡ θυσία, ὁ σταυρὸς καὶ

ἡ ἀνάστασί σου καθάρισαν καὶ εὐωδίασαν τὴ γῆ· «**μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου**» (Ἰσμ. 11,3).

Τὸ νέο κήρυγμα ἀπλώθηκε γρήγορα. Ὁ Ἄνδρέας ὁ πρωτόκλητος φτάνει στὴν Πάτρα, κηρύττει καὶ ἐξαγνίζει τὴν πόλι ἀπὸ τὰ εἰδωλολατρικὰ αἴσχη. Ὁ Παῦλος φέρνει τὸ μήνυμα τῆς καινῆς ζωῆς παντοῦ. Κανένας πιστός, φώναζε, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετέχη σὲ εἰδωλολατρικὲς τελετὲς καὶ συγκεντρώσεις! «**Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσημόνως περιπατήσωμεν...**». «**Τίς κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; ... Διὸ ἐξέλθετε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε**» (Ῥωμ. 13,13-14. Β' Κορ. 6,14-17). **Ἀποχὴ ἀπὸ τὴν εἰδωλολατρικὴν ζωὴν καὶ τὴν τελετὴν τῆς ἀποσχίσεως** ἦταν τὸ κήρυγμα τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ἀποχὴ, ποὺ ἐπισημοποιεῖτο μὲ ἱερὴ ὑπόσχεσι τὴν ὥρα τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος. «**Ἀποτάσση τῷ Σατανᾷ;**», ρωτᾶει ὁ ἱερεὺς· «**Καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ; Καὶ πάσῃ τῇ λατρείᾳ αὐτοῦ; Καὶ πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ; Καὶ πάσῃ τῇ πομπῇ αὐτοῦ;**». «**Ἀποτάσσομαι**» εἶνε ἡ ἀπάντησι.

Οἱ Χριστιανοὶ ἐκεῖνοι τηροῦσαν τὴν ὑπόσχεσί τους κ' ἡ ζωὴ τους ἔλαμπε. Ἄλλ' ὅταν μετὰ τὴν παῦσι τῶν διωγμῶν καὶ τὴν ἐξωτερικὴ ἐπικράτησι τῆς Ἐκκλησίας **τὰ ἦθη τῶν Χριστιανῶν χαλάρωσαν** καὶ μερικοὶ ἄρχισαν νὰ μετέχουν καὶ σὲ ἐορτὲς ποὺ εἶχαν κατάλοιπα εἰδωλολατρικὰ, ἡ **Ἐκκλησία δὲν τοὺς χαρίστηκε**· συνῆλθε σὲ τοπικὲς καὶ οἰκουμενικὲς Συνόδους, τοὺς καταδίκασε καὶ τοὺς ἀφώρισε (βλ. 62ο κανόνα τῆς ΣΤ' Οἰκ. Συνόδου).

Ἔτσι ἀντέδρασε ἡ Ὁρθοδοξία. Ὁ **παπισμὸς** ὅμως καὶ στὸ ζήτημα αὐτὸ συνυποκρίθηκε· παρουσιάστηκαν καρδινάλιοι καὶ πάπες ποὺ εὐλογοῦσαν καὶ πρωτοστατοῦσαν σὲ καρναβάλια.

Εἶνε αὐτὰ ἀνεκτά; Κρατώντας, ἀγαπητοί μου, αὐτὰ σὰν φῶς, σὰν καθρέφτη, ἐξετάστε· μέσα σὲ μιὰ ὀρθόδοξη χριστιανικὴ κοινωνία, **τὸ καρναβάλι** κι ἀποφανθῆτε· **μπορεῖ νὰ σταθῇ;**

Στὴν Πάτρα τὸ 1951 τὴν τελευταία Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρεω, ἐνῶ οἱ καμπάνες καλοῦσαν σὲ πνευματικὴ περισυλλογὴ, κάποιοι διωργάνω-

σαν **καρναβάλι** καὶ συμπαρέσυραν τὴν πόλι τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα σὲ σατανικὴ πομπή. Ναὶ σατανικὴ· διότι προηγεῖτο ἓνα γιγαντιαῖο σύμβολο ποῦ παρίστανε τὸ **σατανᾶ**, μὲ δύο ξυλοπόδαρα ὕψους δύο μέτρων καὶ μιὰ οὐρὰ ποῦ θύμιζε τὴν ἑλκτικὴ δύναμι τοῦ σατανᾶ, ποῦ κατὰ τὴν Ἀποκάλυψι «*σύρει τὸ τρίτον τῶν ἀστέρων τοῦ οὐρανοῦ*» (Ἀπ. 12,4). Πόσους ἄραγε νὰ παρασύρη σήμερα ἢ οὐρὰ αὐτή;... Πίσω ἀπὸ τὸ σατανᾶ ἐρχόταν στολισμένη ἡ **γυναίκα**, ἡ βασίλισσα τοῦ καρναβάλου, καὶ κατόπιν ἄρματα, ἄντρες καὶ γυναῖκες **μεταμφιεσμένοι**.

Χωρὶς ἀμφιβολία ἡ ὄλη πομπή δημιουργεῖ κλίμα μέσα στὸ ὁποῖο **τὰ ἦθη χαλαρώνουν** κ' ἐπικρατεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ Βάκχου καὶ τῆς Ἀφροδίτης. Ὁ σατανᾶς τίς μέρες αὐτὲς ἔχει μεγάλες ἐπιτυχίες. Καὶ **ποιὰ ἁμαρτία δὲν γίνεται**; ἀστεῖα σιχαμένα, πορνικὰ τραγούδια, ἀπρεπεῖς χειρονομίες, ὑπερβολικὸ φαγοπότι, μέθη καὶ κραιπάλη, αἰσχρολογίες, βλαστήμιες, ἐξωφρενικοὶ χοροὶ, αἰσχροὶ ἔρωτες, συζυγικὲς ἀπάτες, προοίμια διαζυγίων καὶ οἰκογενειακῶν δραμάτων. Νὰ τὸ λιβάνι ποῦ καίγεται στὴ λατρεία τοῦ θεοῦ - καρναβάλου. Τί ἄλλο θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ γιὰ νὰ χαρακτηρισθοῦν αὐτὰ σατανικὴ πομπή; Καὶ **ὁποῖος τὴν ἀκολουθεῖ ἀρνεῖται τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ**.

Τί νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὴ **σπατάλη** σ' αὐτὲς τίς ἐορτές; Χρήματα γίνονται καπνὸς καὶ καίγονται – ποῦ; σ' ἓνα κράτος ποῦ συντηρεῖται μὲ τὴ ζητιανιά ἀπὸ ξένους, σ' ἓνα τόπο ποῦ ἔχει οἰκονομικὴ κρίσι καὶ στρατιὰ ἀπόρων. Δύστυχη πατρίδα! χρήματα γιὰ τρόφιμα καὶ φάρμακα δὲν ὑπάρχουν· ὑπάρχουν ὅμως γιὰ μάσκες, φορεσιές, χαρτοπόλεμο καὶ σοκολάτες. Πόση ἀνακούφισι θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ μ' αὐτά!

Ἀναστήθηκε λοιπὸν ἡ εἰδωλοατρία; Ἄλλ' **ὄχι! ὁ τόπος αὐτὸς δὲν θὰ γίνῃ Δύσι**, θὰ μείνῃ χώρα ἁγία. Καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ πρέπει νὰ ξεκινήσῃ ἀποστολικὴ δρᾶσι καὶ ἀγῶνας.

* * *

Ἀγῶνας. Ἄλλὰ ποιὸς θ' ἀναλάβῃ τὸν ἀγῶνα; Ποιὸς ἄλλος, ἢ **Ἐκκλησία**. Δὲν μπορεῖ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀνέχεται τὴν κατάστασι αὐτή. Ἄς ἀρχίσῃ πόλεμος, ἄς ἀστράψουν τὰ ἱερὰ ὄπλα! Ἡ Ἐκκλησία ἔχει **ὄπλα**, ἀρκεῖ νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ ἐγκαίρως καὶ γενναῖα. Θέλετε νὰ ὀπλισθῆτε; Πρῶτο ὄπλο **ἡ διαφώτισι τοῦ λαοῦ διὰ τοῦ λόγου**· ἐπὶ δύο ἐβδομάδες οἱ κήρυκες ν' ἀναπτύσσουν παντοῦ τὴ χριστιανικὴ θέσι, ν' ἀνοίξουν τὸ Πηδάλιο, νὰ διαβάσουν καὶ νὰ ἐρμηνεύσουν τοὺς σχετικoὺς ἱεροὺς κανόνες. Δεύτερο ὄπλο **ἡ διαφώτισι διὰ τοῦ τύπου**· νὰ συνταχθῇ ἐπισκοπικὴ ἐγκύκλιος καὶ νὰ κυκλοφορήσῃ μὲ κάθε τρόπο. Τρίτο ὄπλο... Τέταρτο ὄπλο...

Πέμπτο ὄπλο... Χάριν συντομίας δὲν τὰ περιγράφουμε ἀναλυτικά. Στους ἱεροὺς κανόνες τὰ βρίσκετε καὶ μόνοι σας. Μεταξὺ αὐτῶν θ' ἀνακαλύψετε καὶ ἓνα ὄπλο ποῦ λέγεται **ἀφορισμός**. Τρομερὸ ὄπλο. Ὅποιος δὲν ὑπακούει στὴ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας ἀφορίζεται, ὁποιοδῆποτε ἀξίωμα καὶ ἂν κατέχη. Ἄς χρησιμοποιήσῃ τὰ ὄπλα τῆς ἢ Ἐκκλησία. Καὶ ἂν παρὰ ταῦτα κάποιος ἐπιμένουν νὰ διοργανώσουν τὴ σατανικὴ πομπή, τότε ἡ Ἐκκλησία ἄς κάνῃ κάτι γενναϊότερο. Δηλαδή; Τὴ στιγμὴ ποῦ ἡ πομπή τοῦ καρναβάλου θὰ ἐτοιμάζεται νὰ ξεκινήσῃ, τότε ἀκριβῶς **νὰ χτυπήσουν πένθιμα ὅλες οἱ καμπάνες**· ὁ πιστὸς λαὸς νὰ τρέξῃ στὸ ναό, ἐκεῖ νὰ γίνῃ δέησις, καὶ κατόπιν νὰ σχηματισθῇ ἄλλη πομπή, θεϊκὴ λιτανεία, γιὰ νὰ ἐξαγισθῇ ὁ τόπος ἀπὸ τὸ μολυσμὸ. Μπροστὰ ὁ δεσπότης καὶ οἱ ἱερεῖς, ὁ τίμιος σταυρὸς, εἰκόνες στὰ χέρια, ψάλτες νὰ ψάλλουν, κι ὁ λαὸς ν' ἀκολουθῇ... Τὴν ἴδια ὥρα δύο λιτανεῖες, μία τοῦ διαβόλου καὶ μία τοῦ Χριστοῦ· καὶ θὰ δοῦμε τότε πόσοι θ' ἀκολουθήσουν τὴ σατανικὴ πομπή.

Φαίνονται αὐτὰ ἀδύνατα; Ἄλλὰ ἔτσι ἐνήργησε ἄλλοτε στὴν Κωνσταντινούπολι ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος· μὲ **ἀγρυπνία καὶ λιτανεία**.

* * *

Αὐτὰ πιστεύουμε, κηρύττουμε, γράφουμε. **Ποιμένες, τολμήστε**· ἀγωνιστῆτε ὑπὲρ τῶν νόμων τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὲν θὰ μείνετε μόνοι. Στὸ πλευρὸ σας θὰ βρεθοῦν πολλοί. Ὅταν ξεδιπλώσετε τὴ σημαία τῆς Ὁρθοδοξίας, παγωμένες καρδιὲς θὰ θερμανθοῦν, κλειστὰ χεῖλη θ' ἀνοίξουν καὶ παράλυτα χέρια θὰ ὑψωθοῦν. Στὰ βάθη τῆς λαϊκῆς ψυχῆς κρύβονται θησαυροὶ πίστεως καὶ μὲ τὸ ἥρωικὸ σύνθημα τοῦ ἐπισκόπου τους θὰ ξεπηδήσουν τεράστιες δυνάμεις. Πιστεύουμε ἀκράδαντα ὅτι ἐνεργώντας ἔτσι **ἡ Ἐκκλησία θὰ νικήσῃ κι ὁ σατανᾶς νὰ νικηθῇ**.

Ἄν ὅμως παρ' ἐλπίδα δὲν γίνῃ τίποτε ἀπὸ ὅσα προτείνουμε κι ὁ σατανᾶς ἀφεθῇ νὰ ἐκτελέσῃ ἀνεμπόδιστος τὸ θέλημά του κι ὁ τόπος μας παραδοθῇ πάλι στὴ διάθεσι τῶν καταχθονίων δυνάμεων, τότε **θὰ φανῇ ὅτι τὸ ἱερατεῖο εἶνε ἄχρηστο**. Πῶς ἓνας ἅγιος Ἀνδρέας ἐξυγίανε τότε ὄλη τὴν Πάτρα, καὶ σήμερα τόσοι ἱερεῖς μὲ τὸν ἐπίσκοπό τους δὲν μποροῦν νὰ περιορίσουν καὶ νὰ ἐξαλείψουν τὸ κακό; Ἔγιναν λοιπὸν ὅλοι «ἄλας μωρόν» (Ματθ. 5,13. Λουκ. 14,34); Ὅχι, δὲν τὸ πιστεύω. Ἀντιθέτως πιστεύω ὅτι, **ἐὰν κλῆρος καὶ λαὸς κινήθω, θὰ σαρώσουν τὸν διάβολο**. Τίποτα δὲν εἶνε ἰσχυρότερο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ὅταν αὐτὴ ἔχη στοὺς κόλπους τῆς ἄντρες καὶ γυναῖκες πιστοὺς «*ἕως θανάτου*» (Σ. Σειρ. 4,28).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**